

การท่องเที่ยวโลก

มหาพุทธะซึ่งต่อมาเป็นมหาเศรษฐีผู้ไม่ประมาท ได้สั่งสมบุญถูกทักษิณายบุคคล มีความปลื้มและความเลื่อมใส ทุกอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ตลอดอายุขัยในยุคที่มนุษย์มีอายุ ๒๐,๐๐๐ ปี เมื่อละโลกไปจึงสามารถท่องเที่ยวในเทวโลกได้ ซึ่งการท่องเที่ยวในเทวโลกไม่ใช่เรื่องง่าย คือ ท่องไปท่องมาตั้งแต่สวรรค์ชั้นที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ แล้วก็ย้อนกลับมาที่ชั้น ๖, ๕, ๔, ๓, ๒, ๑ เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย

การท่องเที่ยวโลกตลอด ๑ พุทธันดรนั้น ไม่ได้มีระบุเอาไว้อย่างชัดเจน แต่พอจะอธิบายเพิ่มเติมได้ดังนี้ว่า เริ่มตั้งแต่สวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา ๕๐๐ ปีทิพย์ หรือ ๔ ล้านปี ในเมืองมนุษย์ พอหมดแล้ว ก็ขึ้นไปเกิดในชั้นดาวดึงส์ ๑,๐๐๐ ปีทิพย์ พอหมด ๑,๐๐๐ ปีทิพย์ก็จุติ แล้วไปเกิดชั้นยามาอีก ๒,๐๐๐ ปีทิพย์ พอหมดกำลังบุญชั้นยามา ๒,๐๐๐ ปีทิพย์ ก็ขึ้นไปชั้นดุสิต ๔,๐๐๐ ปีทิพย์ พอหมดกำลังบุญชั้นดุสิต ก็จุติไปเกิดชั้นนิมมานรดี ๘,๐๐๐ ปีทิพย์ พอหมดกำลังบุญของสวรรค์ชั้นที่ ๕ คือ นิมมานรดี ก็ไปเกิดชั้นปรนิมมิตวสวัตดีอีก ๑๖,๐๐๐ ปีทิพย์ ซึ่งยาวนานมาก

หรืออาจจะเกิดอย่างนี้ เช่น สมมติว่า ไปอยู่ชั้นดาวดึงส์แล้วชอบใจผูกพัน พอหมดอายุขัยของดาวดึงส์ ๑,๐๐๐ ปีทิพย์ ใจก็ผูกพันอยากจะอยู่ชั้นดาวดึงส์อีก พอดับวูบ ก็เกิดใหม่ในชั้นดาวดึงส์อีก อย่างนี้ก็มี เพราะฉะนั้นบุญจึงต้องมีมากมาย มากพอที่จะท่องเที่ยวไปเกิดในสวรรค์ทุกชั้นได้

การจะไปเกิดบนสวรรค์ทั้ง ๖ ชั้นอย่างนี้ได้ ยังมีทางลัด
อีกวิธีหนึ่ง คือ การปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกาย ถ้าเข้าถึง
พระธรรมกายได้ แล้วก็ให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ถ้าทำได้
อย่างนี้จนกระทั่งหมดอายุขัย ก็เลือกเอาได้เลยว่า จะไปเกิดใน
ภพภูมิใดก็ได้

เป็นธรรมดาของผู้มีบุญเมื่อสั่งสมบารมีมากเข้าจะเห็นว่า
การเกิดเป็นมนุษย์น่าเบื่อหน่าย จึงหมั่นให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา
จนเข้าถึงพระธรรมกายได้ และสั่งสมบุญไปจนกระทั่งหมดอายุขัย
กายวาจาใจ สะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส อย่างนี้ก็ท่องเที่ยวโลกได้เลย ไม่ต้อง
มาเกิดในเมืองมนุษย์ก็ได้ เมื่อถึงขีดถึงคราวที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
พระองค์ใดพระองค์หนึ่งมาตรัสรู้ อาจจะบรรลุดรรมบนสวรรค์ก็ได้
หรือลงมาเกิดในเมืองมนุษย์ก็ได้ แล้วแต่ใจปรารถนาอย่างไร **ถ้ามีบุญมาก
ก็มีสิทธิ์ที่จะเลือกทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น เพราะบุญเป็นเรื่องสำคัญที่สุด**

สำหรับท่านเศรษฐีใหม่ เมื่อสั่งสมบารมีมากทั้งครอบครัว ก็ไป
เริ่มต้นเกิดที่ชั้นดาวดึงส์ ในวิมานทองแก้วสุกใสสว่าง ต่างทยอยกันขึ้นไป
พ่อ แม่ ลูก เดิมก็อยู่กันคนละวิมาน แต่พอเจอกันระลึกชาติหลังได้
ก็มีความผูกพันอยากจะอยู่ร่วมกัน จากนั้นก็อธิษฐานจิตรวมเป็นวิมาน
เดียวกัน วิมานก็ใหญ่กว่าเดิมขึ้นไปอีก แล้วก็อยู่ด้วยกันอย่างนั้นเลย

พอหมดอายุสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ๓๖ ล้านปีมนุษย์ หรือ ๑,๐๐๐ ปีทิพย์ จิตก็ดับวูบไปบังเกิดขึ้นใหม่ในชั้นยามา วิมานบนชั้นดาวดึงส์ก็จะหายไปบังเกิดใหม่บนชั้นยามา มีอายุ ๒,๐๐๐ ปีทิพย์ ซึ่งเท่ากับ ๑๔๔ ล้านปีมนุษย์ พอจุติจากชั้นนั้น ก็เกิดใหม่อีกบนชั้นดุสิต วิมานบนชั้นยามาก็หายไปบังเกิดขึ้นใหม่บนชั้นดุสิต มีอายุ ๔,๐๐๐ ปีทิพย์ เท่ากับ ๕๗๖ ล้านปีมนุษย์

พอหมดกำลังบุญในชั้นนั้น แต่กำลังบุญยังเหลืออีกมาก ก็จุติไปเกิดบนชั้นนิมมานรดี อายุ ๘,๐๐๐ ปีทิพย์ เท่ากับ ๒,๓๐๔ ล้านปีมนุษย์ จุติจากชั้นนิมมานรดี วิมานก็หายไปบังเกิดบนชั้นปรนิมมิตวสวัตดี อายุ ๑๖,๐๐๐ ปีทิพย์ เท่ากับ ๙,๒๑๖ ล้านปีมนุษย์

เมื่ออยู่บนสวรรค์ชั้นนิมมานรดี อยากได้อะไรก็นึกเอา ทุกอย่างสำเร็จด้วยกำลังบุญ ส่วนชั้นปรนิมมิตวสวัตดี เมื่ออยากได้อะไรก็จะมีบริวารคอยช่วยจัดการให้ มีความเป็นอยู่อย่างสุขสบายตราบนานเท่านาน มหาทุตตะท่องสวรรค์กลับไปกลับมาเช่นนี้จนกระทั่งถึงเวลาต้องลงมาเกิดเป็นชาติสุดท้าย จึงจุติลงมาในโลกมนุษย์อีกครั้ง